

ХРИСТО БОТЕВ ПРИСТАНАЛА

chitanka.info

Кавал свири на поляна,
на поляна, край горица;
млада, хубава Стояна
търчи с менци за водица.

Из градина крещи, вика
омразната нейна стрика^[1]:
„Полудя ли, мар Стояно,
та отиваш толкоз рано?

Стой, почакай д’идем двама!“
Па се спусна к’нейна мама
да ковлади^[2] тя Стояна,
че отива на поляна.

Ей изскочи стара майка
на висок и хубав чердак:
ахна, търти се^[3], заплака,
като видя кървав байряк,

че се байряк там ветрее
сред юнаци, сред дружина
и Стоянка се белее
в прегръдките у Дойчина.

Като зърна той, че иде
неговото мило либе,
из юнаци той изскочи
и към нея с пръст посочи:

„Ей, дружина, хай станете!
Ей я иде — погледнете:
туй е мойта горска птица,
туй е мойта годеница!“

Па си весел, засмян тръгна
да посрещне той Стояна;
наближи я — с пушка гръмна,
като видя, че ѝ засмяна.

И дружина загърмяха
на засевки^[4], та запяха;
а тя ръце си разгърна,
та Дойчин я млад прегърна.

А нейната клета мама,
като гледа таз измама,
сълзи лее и проклина
то щерка си, то Дойчина.

„Да не цъфнеш, да не пекнеш,
дъще клета, със Дойчина,
да окапеш дето седнеш —
да не станеш по година!

Дано болест те налегне,
болест, дъще, живеница,
и Дойчин да не убегне
от вериги, от темница!

Тоз хайдутин, що го любиш,
на кол утре да го видиш,
че оттам се тебе хили
и на горски самодиви!

Че той батя ти измами,
та хайдутин върл направи;
а теб, дъще, клета, мами,
баща, майка та остави!“

От тез клетви се събуди
и Стоенкин беще стари;

*той излезе и се чуди
и в главата се удари.*

*Но кат видя той Дойчина,
дъщеря си и мил сина,
попоглади си брадата
и извика към гората:*

*„Горо, горо, майко мила,
толкоз годин си хранила
мене, горо, юнак стари
с отбор момци и другари, —*

*храни, горо, таквиз чеда,
дорде слънце в светът гледа;
дорде птичка в тебе пее,
тоз байряк да се ветрее!“*

[1] стрика — стринка ↑

[2] ковледи — клевети ↑

[3] търти се — тръшна се (диал.) ↑

[4] засевки — обичай при сватба ↑

Стихотворението е посветено на г-ца М. И. Г-ва (Мария (Минка) Ив. Горанова от Карлово, която през 1867 г. се е завърнала от Прага, където е следвала пение. Преди това е живяла и в Румъния. Същата година и Ботев е в Калофер.) Първата редакция на стихотворението е публикувана във в. „Дума на българските емигранти“, брой 4 от 1871 г., а втората в „Песни и стихотворения“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.